

544

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 marca 2004 r.

**w sprawie podmiotów, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności
oraz praca społecznie użyteczna**

Na podstawie art. 58 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje tryb wyznaczania przez właściwy organ samorządu terytorialnego podmiotów, w których wykonywana jest kara ograniczenia wolności oraz praca społecznie użyteczna, obowiązki tych podmiotów oraz wskazanych za ich zgodą przez sąd innych zakładów pracy, placówek służby zdrowia lub opieki społecznej, instytucji i organizacji niosących pomoc charytatywną, względnie reprezentujących społeczność lokalną, w zakresie wykonywania tej kary i pracy, ubezpieczenia skazanych, a także szczegółowe zasady gospodarowania środkami uzyskanymi z wykonywania tej kary i pracy, jak również szczegółowe zasady wynagradzania wyznaczonych pracowników odpowiedzialnych za organizowanie pracy skazanych i jej przebieg.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „podmiocie”, należy przez to rozumieć podmiot wyznaczony przez właściwy organ samorządu terytorialnego będący dla niego organem założycielskim, obowiązany do przyjęcia skazanych w celu wykonania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne oraz pracy społecznie użytecznej orzeczonej w zamian nieściągalnej grzywny, zwanej dalej „pracą”.

§ 2. 1. Prezes sądu rejonowego sporządza corocznie, nie później niż do dnia 31 stycznia, opinię dotyczącą potrzeb sądu rejonowego w zakresie wykonywania pracy przez skazanych oraz przesyła ją niezwłocznie właściwemu organowi samorządu terytorialnego.

2. Opinia, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności przewidywaną liczbę skazanych zobowiązanych do wykonywania pracy, niezbędną liczbę godzin w przeliczeniu na jednego skazanego oraz w miarę potrzeby rodzaj pracy, na dany rok kalendarzowy.

§ 3. 1. Właściwy organ samorządu terytorialnego wyznacza podmioty, uwzględniając opinię, o której mowa w § 2. Informację o podmiotach właściwy organ samorządu terytorialnego przekazuje prezesowi sądu rejonowego w terminie 30 dni od dnia otrzymania opinii.

2. Właściwy organ samorządu terytorialnego prowadzi wykaz podmiotów zawierający w szczególności:

- 1) nazwę i adres podmiotu;
- 2) rodzaj pracy;
- 3) liczbę skazanych, którzy mogliby wykonywać pracę;
- 4) liczbę godzin pracy w przeliczeniu na jednego skazanego;
- 5) dane pracownika odpowiedzialnego za organizowanie i kontrolowanie pracy oraz jej przebieg.

3. Podmioty informują właściwy organ samorządu terytorialnego o każdej zmianie danych zamieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 2, nie rzadziej niż co 3 miesiące.

4. Informację o zmianie danych zawartych w wykazie, o którym mowa w ust. 2, właściwy organ samorządu terytorialnego przesyła prezesowi sądu rejonowego w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania.

§ 4. 1. Podmiot jest obowiązany przyjąć skazanego skierowanego przez sąd w celu wykonywania pracy, pouczyć go o obowiązku sumiennej pracy oraz konieczności przestrzegania ustalonego w miejscu pracy porządku i dyscypliny.

2. Przy przydziale pracy uwzględnia się wiek skazanego, stan jego zdrowia oraz w miarę możliwości posiadane kwalifikacje.

3. Podmiot jest obowiązany:

- 1) poddać skazanego badaniu lekarskiemu, na zasadach dotyczących pracowników, w celu ustalenia zdolności do wykonywania pracy na określonym stanowisku;
- 2) zapoznać skazanego z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 3) zapewnić skazanemu bezpieczne i higieniczne warunki pracy, środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, przewidziane na danym stanowisku pracy.

4. Nie wolno kierować:

- 1) skazanych, którzy w chwili podejmowania pracy nie będą mieli ukończonych 18 lat — do prac wzbronionych młodocianym;
- 2) kobiet — do prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla ich zdrowia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750.

Wykaz prac wzbronionych młodocianym oraz wykaz prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia kobiet określają przepisy wydane na podstawie odpowiednio art. 204 § 3 i art. 176 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾).

5. Do skazanych wykonujących prace, przy których wykonywaniu istnieje możliwość przeniesienia zakażenia na inne osoby, stosuje się przepisy o chorobach zakaźnych i zakażeniach.

§ 5. W związku z wykonywaniem pracy podmiot jest obowiązany ubezpieczyć skazanego od następstw nieszczęśliwych wypadków oraz od odpowiedzialności cywilnej z tytułu wyrządzenia osobie trzeciej szkody przy wykonywaniu pracy.

§ 6. 1. Podmiot przydziela skazanemu pracę w wymiarze godzin określonym w orzeczeniu i dokonuje podziału godzin pracy na tygodnie i dni w sposób odpowiadający organizacji pracy przez niego wykonywanej. Przy ustaleniu godzin pracy, w miarę możliwości, uwzględnia się prośbę skazanego.

2. W uzasadnionych przypadkach podmiot może wyznaczyć skazanemu indywidualną normę pracy odpowiadającą liczbie godzin, które mogą być przepracowane w danym dniu.

3. Czas pracy skazanego, który nie pozostaje w stosunku pracy, nie może przekraczać 8 godzin na dobę. Na wniosek skazanego czas ten może być przedłużony do 12 godzin.

4. Skazanemu pozostającemu w stosunku pracy przydziela się pracę, którą może on wykonywać w czasie niewykonywania zatrudnienia. Łączny czas pracy skazanego nie może przekraczać 8 godzin na dobę. Na wniosek skazanego czas ten może być przedłużony do 12 godzin.

5. Czas pracy skazanych:

- 1) skierowanych do pracy na stanowiskach, na których występują przekroczenia najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia,
- 2) kobiet w ciąży,
- 3) którzy nie ukończyli 18 lat

— nie może przekroczyć 8 godzin na dobę lub niższego wymiaru godzin przewidzianego w przepisach odrębnych.

§ 7. Podmiot kieruje skazanych do pracy w zorganizowanych grupach liczących do 10 osób.

§ 8. Podmiot wskazuje sądowemu kuratorowi zawodowemu pracownika odpowiedzialnego za organizowanie i kontrolowanie pracy skazanych oraz przebiegu tej pracy, zwanego dalej „wyznaczonym pracownikiem”.

§ 9. 1. Podmiot ustala harmonogram pracy skazanych, określający czas, miejsce i rodzaj pracy na okres co najmniej jednego miesiąca. Odpis harmonogramu przekazuje się sądowemu kuratorowi zawodowemu.

2. Podmiot przekazuje sądowemu kuratorowi zawodowemu, w terminach przez niego wyznaczonych, informacje o liczbie godzin przepracowanych przez skazanego, rodzaju wykonywanej przez niego pracy i jej efektywności.

3. Podmiot jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sądowego kuratora zawodowego o przeszkodzie uniemożliwiającej wykonywanie pracy.

§ 10. Podmiot jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sądowego kuratora zawodowego o następujących okolicznościach dotyczących pracy skazanego:

- 1) dniu rozpoczęcia i zakończenia pracy;
- 2) niezgłoszeniu się do pracy;
- 3) niepodjęciu przydzielonej pracy;
- 4) opuszczeniu pracy bez usprawiedliwienia;
- 5) każdym przypadku niesumiennego wykonywania pracy oraz uporczywego nieprzestrzegania ustalonego porządku i dyscypliny pracy.

§ 11. 1. Podmiot jest obowiązany prowadzić ewidencję prac wykonywanych przez skazanych oraz ustalać wysokość kwot odpowiadających wynagrodzeniu należnemu za takie prace, gdyby były one wykonywane w ramach stosunku pracy.

2. Z kwot, o których mowa w ust. 1, pokrywa się wszystkie wydatki związane z organizowaniem pracy wykonywanej przez skazanych, a zwłaszcza koszty niezbędnych badań lekarskich, środków ochrony indywidualnej, odzieży i obuwia roboczego oraz ubezpieczenia skazanych od następstw nieszczęśliwych wypadków i od odpowiedzialności cywilnej z tytułu wyrządzenia osobie trzeciej szkody przy wykonywaniu pracy, a także zryczałtowanego wynagrodzenia wyznaczonych pracowników, łącznie ze składkami na ich ubezpieczenia społeczne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, jak również nagród wypłacanych za wyróżniające wykonywanie obowiązków w zakresie kontroli pracy skazanych.

§ 12. 1. Wysokość wynagrodzenia wyznaczonych pracowników jest uzależniona od liczby skazanych pozostających pod ich dozorem.

2. Wyznaczony pracownik może kontrolować pracę najwyżej 10 skazanych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081.

3. Wyznaczony pracownik otrzymuje zryczałtowane wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

- 1) 5 % swojego wynagrodzenia zasadniczego przy dozorowaniu 1—3 skazanych;
- 2) 10 % — przy dozorowaniu 4—6 skazanych;
- 3) 20 % — przy dozorowaniu 7—10 skazanych.

§ 13. 1. Przepisy § 4—12 stosuje się odpowiednio do innych zakładów pracy, placówek służby zdrowia lub opieki społecznej i instytucji albo organizacji niosących pomoc charytatywną, względnie reprezentujących społeczność lokalną, wskazanych przez sąd za ich zgodą wyrażoną na piśmie.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mogą zgłaszać prezesowi sądu rejonowego właściwego ze względu na ich siedzibę gotowość przyjęcia skazanych skierowanych przez sąd w celu wykonywania pracy, określając liczbę skazanych mogących ją wykonywać

i przewidywaną liczbę godzin pracy w przeliczeniu na jednego skazanego, a także rodzaj pracy.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1998 r. w sprawie wyznaczania zakładów pracy, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności oraz praca społecznie użyteczna orzeczona w zamian nieściągalnej grzywny, szczegółowych obowiązków tych zakładów w zakresie zatrudniania skazanych i zasad gospodarowania uzyskanymi z tego tytułu środkami oraz przysługujących ulg zakładom (Dz. U. Nr 113, poz. 720), utrzymanym w mocy na podstawie art. 8 ustawy z dnia 24 lipca 2003 r. o zmianie ustawy — Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 1380).

545

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 2004 r.

w sprawie Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 185 ust. 3 pkt 1—5 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. Nr 139, poz. 934, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość i zasady dokonywania wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, z zastrzeżeniem, że całkowita wartość środków części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego nie może przekraczać 0,1 % wartości aktywów netto wszystkich otwartych funduszy, chyba że wartość zobowiązań Funduszu Gwarancyjnego wobec otwartych funduszy emerytalnych przekracza tę wielkość;
- 2) sposób ustalania przez powszechne towarzystwo wielkości środków, które powinny być przekazywane na rachunek części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego;

- 3) sposób wycofywania przez powszechne towarzystwo nadwyżek środków z rachunku części dodatkowej Funduszu Gwarancyjnego;
- 4) sposób i tryb wnoszenia wpłat do części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, a także sposób i tryb działania części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, w tym lokowania jego środków;
- 5) sposób gospodarowania środkami części podstawowej Funduszu Gwarancyjnego, wysokość opłat wnoszonych do Krajowego Depozytu za administrowanie częścią podstawową Funduszu i tryb ich wnoszenia, szczegółowe warunki i tryb dokonywania wypłat z tych środków oraz ich zwrotu powszechnym towarzystwom, a także sposób dokonywania rozliczeń z powszechnymi towarzystwami, które zaprzestały dokonywania wpłat wskutek zakończenia działalności określonej w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — oznacza to ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 2) Krajowym Depozycie — oznacza to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 610, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 60, poz. 702, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1153, Nr 166, poz. 1609 i Nr 170, poz. 1651.